

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

end 2½ Mill. Kr. Men dermed er jo ikke sagt, at de 2½ Mill. Kr. er værdiløse for Landbruget, naar de anvendes paa den nævnte Maade. Det har de ærede Medlemmer ikke turdet paastaa, og jeg tror heller ikke, de tør paastaa det, for saa kommer de, som sagt, i Modsætningsforhold til det Udvalg, der administrerer Loven.

Det ærede 10de landstingsvalgte Medlem sagde, at jeg havde Betænkeligheder ved en Udvidelse af Studeproduktionen. Ja, det har jeg. Naar vi ikke kan skaffe Afsætning for denne Produktion hverken paa Hjemmemarkedet eller paa Eksportmarkedet, er en Udvidelse naturligvis betænkelig for de paagældende Producenter. Jeg er i sin Tid gaaet med til, at man gav dette Tilskud til Studeproduktionen paa Grund af denne specielle Produktions overmaade vanskelige Stilling dengang, idet jeg gav Udtryk for, at selv om jeg stort set ikke troede paa, at Studeproduktionen vilde komme til at betyde saa forfærdelig meget her i Danmark i Fremtiden, var Forholdene saa usikre, at det vil være urimeligt at lade en saadan Produktion gaa til Bunds i en øjeblikkelig daarlig økonomisk Situation. Men noget andet er, hvis man tror, at man kan opretholde en Studeproduktion ved Tilskud, naar Produktionen skal afsættes paa det udenlandske Marked, og man ikke afpasser Produktionen efter Afsætningen. Det anser jeg for en umulig Opgave.

Saa vil jeg gerne til sidst sige til ærede Medlemmer, som gav Loven den Anerkendelse, at den har været en betydelig Indsats med Hensyn til Afsætningen af og Prishævningen for Kvæg og Oksekød her i Landet, at jeg takker for den Udtalelse, men jeg forstaar ikke, hvordan man kan komme med en saadan Udtalelse og samtidig bedyre, at man er en af Landbrugets bedste og sandeste Venner, og saa ikke vil stemme for et saadant Forslag. Det overlader jeg naturligvis til de Herrer selv at bedømme, men jeg tror, at der er meget faa, som vil kunne faa det til at rime sammen, for hvis vi ikke fra vor Side stemmer for Forslaget, bliver der nemlig slet ingen Penge til Landbruget. Derfor synes jeg alligevel, de Herrer skulde overtænke det endnu en Gang, inden de bestemmer sig til fortsat at tage den negative Stilling: ikke at ville stemme for et Forslag; der giver 8 Mill. Kr. til Landbruget til Fremme af dette specielle Formaal.

Til det ærede 4de Medlem for 6te Kreds

(Korsgaard) vil jeg gerne sige angaaende hans Stilling i Kødudvalget, at naar jeg faar en Henstilling fra dette sagkyndige Administrationsudvalg om at fortsætte med Lovgivningen, uden at der foreligger nogen Protest fra et enkelt Medlem, maa jeg naturligvis gaa ud fra, at det er Udtryk for, at man — selv om man naturligvis kan have den Opfattelse, at Forslaget kunde være endnu bedre — stort set er enig om at ønske Forslaget gennemført. Medlemmer, som har en anden Opfattelse, maa selvfølgelig protestere i Tide, og hvis de ikke gør det, maa jeg antage, at de gaar ind for Forslaget, som det foreligger.

Jepsen Christensen: Det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Veistrup) mener ikke, at der kan drages nogen Sammenligning mellem Flæskeproduktionens Vilkaar og Kødproduktionens Vilkaar, men deri mener jeg absolut ikke, han har Ret. Vanskelighederne fremkommer i begge Tilfælde ved en Begrænsning udefra af Afsætningsmulighederne, og det, man gør i begge Tilfælde, er at regulere indendørs, ogsaa Priserne paa Hjemmemarkedet, i Forbindelse med de svigtende Afsætningsmuligheder. Saa kan man ikke paa det ene Omraade gribe saa dybt ind og f. Eks. fordele Svinekortene paa den Maade, det sker, og samtidig lade være at tage Hensyn til de Ægne, som i Kraft af deres tidligere Produktion, der er blevet slaaet over Ende paa Grund af, at Eksportmulighederne vanskeliggøres udefra, ikke kan komme med i den Svinekorttildeling, som kommer andre til gode. Saa maa der i hvert Tilfælde, hvis man i det hele taget vil regulere, paa andre Felter ydes en Indsats over for disse. Jeg har ikke talt om Rentabilitet af Studeopdræt og Studetilskud som noget, der havde almindelig Samfundsinteresse, men jeg har talt om, at Jordens Udnyttelse i de Ægne, som dette vedkommer, har samfundsmæssig Interesse; det vil jeg selvfølgelig staa ved, og jeg mener ogsaa med Rette at kunne hævde det.

Det ærede Medlem sagde, da han første Gang havde Ordet, at Landmændene i det ene Tilfælde betalte en 10 Kroners Afgift pr. Kalv, medens Producenterne af Stude i Modsætning hertil indkasserede en Fordel paa 33 Kr. pr. Dyr. Han stillede det altsaa saadan op, at i det ene Tilfælde var det Producenten, som havde Fordelen, og Konsumenten, der havde Tabet, medens det i det andet Tilfælde var Producenten, som havde Tabet, altsaa var den, der betalte